

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune”. Rom. 10, 15.

Anul VII.

București.

No. 5.

Insărcinările Secretarului Misionar al Comunității*)

(Urmare și sfârșit)

Răspândirea literaturii în comunitate se poate desface în două părți și revine în sarcina directă a secretarului misionar, și el ar trebui să planuească fără încetare în ce chip ar putea să facă tot mai multă lucrare. Cele două părți sunt acestea: 1. Pentru uzul personal; 2. Pentru lucrarea misionară.

1. Literatura pentru uzul personal.

În această categorie cad toate felurile de literatură denominațională care ar trebui să-și găsească un loc în oricare casă a Adventiștilor, precum și publicațiile cari conțin metode de lucrare misionară.

Secretarul misionar ar trebui să vadă ca fiecare familie, pe cât cu putință, să se aboneze la revista uniunii. Membrii ar trebui să fie încurajați să se aboneze la cât mai multe din revistele noastre.

Secretarul misionar ar trebui să convingă mereu pe toți că e de foarte mare însemnătate ca fiecare să aibă acasă o bună bibliotecă. Scrierile autorilor noștri de seamă ar trebui să le aibă fiecare Adventist de Ziua Șaptea.

Când se tipăresc scrieri noi, secretarul misionar ar trebui să comande un exemplar și să-l arate membrilor solicitând comanda lor. Cetind câteva paragrafe interesante din cartea aceea în timpul adunării, adesea

poate face să se vândă un număr destul de însemnat.

2. Literatură pentru lucrarea misionară.

În afară de literatura pentru propriile lor familii, membrii noștri ar trebui să fie aprovizionați neconținut cu tractate, reviste și altă literatură cu scop misionar. Secretarul misionar ar trebui să caute ca să aibă totdeauna la îndemână destulă literatură pentru ca să dea membrilor la cerere. Se obișnuiește ca fiecare comunitate să aibă o cantitate de literatură—reviste și tractate—din care, fără bani, membri să poată lua pentru distribuirea gratuită.

Fondurile pentru astfel de literatură pot fi luate din colecta misionară din întâiul Sabat, precum și din colectele dela celelalte adunări misionare, ca și din contribuțiile speciale ale membrilor. Revistele și cărțile mici vor fi comandate de fiecare în parte, și comenzile lor vor fi trimise de către secretarul misionar la casa de editură.

Distribuirea Literaturii în Sabat.

Este în general recunoscut că Sabatul oferă cea mai bună ocazie pentru secretarul misionar al comunității ca să plaseze literatura în mâna membrilor. Dar, în multe

*) Inceputul articolului se va vedea în Curierul Misionar No. 1. 2. din 1926.

locuri au fost obiecțiuni serioase contra felului în care s'a făcut acest lucru, și anume din cauza efectului lor asupra solemnității serviciului în Sabat. În toată activitatea lui din Sabat, secretarul misionar ar trebui să evite orice manieră și metod care ar tinde să aducă spiritul de negustorie în serviciile comunității.

O idee.

Partea aceasta a lucrării secretarului misionar poate să fie în mod foarte frumos rezolvată dacă se folosește plicul de comandă. Se procură plicuri pe cari membrii pot însemna literatura de care au nevoie, cantitatea, limba, legătura, etc. Suma care corespunde la prețul cărților pe cari le comandă poate să fie pusă în plic în timpul săptămânii, și puse în coșuleț, când se adună darurile în Sabat. La sfârșitul serviciului, plicurile sunt predate secretarului misionar, care la rândul său cercetează imediat comanda după trecerea Sabatului. Lucrul acesta înlătură orice înfățișare de negustorie, și în același timp aduce rezultatul dorit.

Legătura cu Secretarul Conferinței pentru Misiunea Internă.

Ca om de afaceri al comunității, secretarul misionar este în același timp și persoana prin care secretarul conferinței pentru misiunea internă se ocupă de comunitate.

Secretarul misionar are datoric să se țină în strânsă legătură cu secretarul conferinței pentru misiunea internă, și să-l informeze despre progresul lucrării. Raportul pe care îl trimite la sfârșitul fiecărui trimestru poate să fie însoțit de câteva vești interesante, și de întrebări asupra lucrurilor cari îl interesează și asupra cărora ar vrea să aibă un răspuns. Această strânsă legătură cu secretarul conferinței va avea un rezultat foarte binefăcător asupra lucrării misionare a comunității. Scrisoarea lunară

pe care o va trimite secretarului conferinței ar putea să conțină chestiuni de natura aceasta :

a) Un scurt raport despre starea și progresul lucrării misionare a comunității.

b) Orice experiențe frumoase pe cari membrii le vor fi avut în cursul lunii.

c) Statistice interesante cu privire la diferitele campanii pe cari le va fi făcut comunitatea, ca de pildă, Campania de Toamna, etc.

d) Felurite întrebări despre problemele pe cari comunitatea le are de rezolvat pentru dezvoltarea lucrării misionare.

Correspondența administrativă cu Biroul Conferinței.

Secretarul misionar al comunității se ocupă de correspondența administrativă cu biroul Conferinței, ca și de correspondența misionară. El comandă literatura, ține toate conturile, adună banii pentru literatură, trimete sumele la birou, etc.

Fiecare secretar misionar trebuie să aibă un carnet de comenzi cu duplicate. Lucrul acesta e necesar, pentru ca el să poată avea o copie după comanda sa cu care să controleze facturile editurii. Comenzile să nu fie scrise niciodată în scrisorii, deoarece asemenea comenzi sunt în primejdie de a fi trecute cu vederea.

Să se aibă grijă ca pe aceste comenzi să fie scrise clar numele și adresa, să fie corecte, arătând în ce mod să fie trimise lucrurile, dând în același timp toate informațiile necesare. Dacă scrierile comandate trebuie să fie în diferite feluri de legături, să se specifice felul de legătură dorit.

Banii să fie plățibili editurii, iar nu unei persoane oarecare sau vreunui lucrător.

Secretarul misionar va avea grijă să comande literatura obișnuită, precum lecțiuni pentru Școala de Sabat, Straja Dimineții, etc. la timp.

Partea Financiară.

Mare parte din prosperitatea financiară a lucrării misionare a comunității depinde

de felul în care secretarul misionar ține socotelile. Dacă nu se ține bine socoteala de sumele pe cari membrii le datorează pentru revistele și cărțile comandate pentru dănsii, lucrurile acestea pot să fie uitate, și atunci cade în sarcina comunității să plătească. Trebuie să se facă toate eforturile pentru a aduna banii pe cari diferite persoane îi datorează.

Sistemul de a plăti imediat ar trebui să fie urmat cu cea mai mare strictețe. Toate comenzile de cărți și reviste pentru uzul personal ar trebui să fie plătite atunci când se dau. Excepții se vor face puține și foarte rar.

Membrii se poate că nu sunt totdeauna în stare să plătească imediat pentru literatura pe care au comandat-o pentru activitatea lor misionară. S'ar putea face ca ei să plătească săptămânal sau lunar pentru cantitatea de reviste pe care au comandat-o, dar în cazuri de acestea banii trebuie să fie adunați la timp.

Membrii comunității cari folosesc cantități mari de reviste în mod regulat, sau cari în mod regulat vând cărți multe, ar trebui să fie în directă legătură cu editura. Cu toate acestea vânzările lor le vor raporta pe raportul individual.

Ori ce om poate să uite, așa că e bine ca în ce privește afacerile să folosim metodele cele mai bune.

Din când în când, la ocazii potrivite se vor adună daruri pentru procurarea tractatelor și literaturii necesară membrilor. De obicei o colecție de aceasta se face în primul Sabat din lună. Dacă aceste daruri nu pot să acopere suma pentru literatura necesară, se pot face colecte și la adunările misionare săptămânale sau membrii se pot angaja să plătească săptămânal o anumită sumă pentru acest fond al literaturii. Se pot cere daruri și dela acei membri cari din cauză că locuiesc prea departe nu pot să ia parte la adunările săptămânale.

Trebuie însă să se aibă grije ca sumele venite în diferite feluri să fie îndestulătoare pentru a plăti tot ceea ce s'a comandat. Conturile editurii se vor plăti lunar.

S'a pregătit un registru numit „Registru secretarului misionar” în care se vor ține socotelile cercului misionar. Se poate obține dela editură. În acest registru sunt capitole pentru contul vânzării pe bani gata, contul publicațiilor periodice, contul editurii, și conturi individuale. În el se găsesc destule instrucțiuni despre felul întrebuirii, și fiecare secretar misionar trebuie să aibă un asemenea registru.

Trebuie să se urmeze un plan și în ce privește păstrarea facturilor sau conturilor primite dela editură. Aceste note pot să fie lipite într'un maculator ieftin, iar lichidul cu care se lipește să fie aplicat pe marginea din spate în partea stângă a facturii. A doua notă sau factură se va lipi așa că în parte să vină peste prima dar la un deget mai jos de marginea de sus a acesteia. Metodul acesta va economisi spațiul. Metodul acesta este simplu, și evită posibilitatea de a mai pierde facturile și chitanțele folosite astfel.

Pentru comunitățile mari se pot folosi dosare anume făcute pentru acest scop.

Secretarul misionar ar trebui să aibă o cutie sau un dulap care să se poată încuia și în care să se țină registrul de rapoarte, rapoartele individuale, literatura și diferitele lucruri ale serviciului său.

Darea de seamă trimestrială.

La finele fiecărui trimestru, comunitatea ține o adunare, cu care ocazie se prezintă rapoartele tuturor ramurilor lucrării. La aceste adunări, trebuie să se cetească un raport despre starea financiară a ramurii misionare. Sumele plătite, adunate cu banii în casă, ar trebui să fie egal cu intrările din timpul trimestrului.

Secretarul misionar ar trebui să se străduiască să aibă conturile balanțate. Sistemul de lucru cel mai bun este de a ține pe toți la lucru și de a avea toate facturile achitate.

Asistenți.

Indrumările date in acest capitol, cu privire la datoriile și răspunderile secretarului misionar al comunității, cer o activitate care se poate face, doar de mai mult de o persoană. In comunitățile unde este cerc al tinerimii, e bine ca secretarul cercului să lucreze ca ajutor al secretarului misionar. Aceasta va fi o ocazie pentru tânăr să se desvolte pentru răspunderile ce va putea duce in viitor.

Dacă o comunitate este destul de mare și dacă întinderea lucrării cere aceasta, va mai fi ales un al doilea secretar ajutor care să contribuie cu partea lui la împăcarea multor cerințe mărunte cari se produc la o lucrare mai întinsă.

Secretarul Misionar.

Pentru a le arată pe scurt, însărcinările secretarului misionar pot fi specificate astfel:

El este reprezentantul comercial al comunității.

Primește literatura.

Are grijă de fondurile generale pentru literatură ale comunității.

Plătește facturile la editură.

El face raport de

Finanțele comunității pentru misiunea internă.

Rapoartele misionare ale membrilor.

El scrie dările de seamă (rapoarte) ale adunărilor misionare

Din primul Sabat.

Dela adunările misionare săptămânale.

Dela adunările comitetului.

Corespundează cu

Secretarul conferinței pentru misiunea internă.

Editura.

Membrii din răspândiri ai comunității.

Cooperează cu

Dirigintele misionar.

Comitetul misionar.

Capii de grupe.

Membrii comunității.

Cercul Tinerimii.

Adună rapoarte dela

Membrii adulți ai comunității.

Secretarul Misionarilor Voluntari.

Membrii din răspândiri.

Raportează

Comunității.

Secretarului conferinței pentru misiunea internă.

Ținta lui este

Fiecare membru să fie un membru activ.

Imprimarele Secretarului

Registru de lucre misionar.

Registru secretarului comunități pentru misiunea internă.

Registru cercului misionar pentru comenzi.

Scara lucrului misionar.

Rapoarte individuale.

Marșul de înaintare al soliei în Pare, Africa de răsărit.

Din câmpul misionar Pare, am primit rapoarte foarte frumoase. Acest câmp misionar este situat in capătul de Nord-Est al ținutului Tanganica, mai înainte cunoscut ca Africa Germană de Răsărit. Timp de mai mulți ani am avut de întâmpinat greutăți, deși ținutul nu este decât o fâșie îngustă de pământ. Acum, însă, stavilele au căzut sfărâmate iar evangheliștii noștri băștinași precum și învățătorii lucrează cu sârguință in districtele invecinate și predică Solia Adventă cu un zel minunat. Domnul le binecuvintează eforturile, căci au și fost câștigate suflete pentru Adevăr. Oriunde merg, ei găsesc oameni doritori.

Deci să ne reamintim cât mai des de acești lucrători ce au de întâmpinat atâtea greutăți pentru a înainta cu lucrarea și in alte locuri ce li se deschid. Să ne rugăm ca ei să primească putere de sus pentru ca că poată vesti neincetat Solia, ca astfel mulți dintre acești băștinași să poată fi câștigați de binecuvântata Solie Adventă pentru Mântuitorul tuturor.

W. E. Read.

Capitolul V.

Pionieri ai Mișcării Advente.

(Urmare).

e) Speranța revenirii Domnului (adventă) crește.

VII. Un foarte cunoscut scriitor din acele vremuri este Prelatul J. A. Bengel (demnitar ecclesiastic evanghelic 1687—1752). Despre el s'a spus că, „Dumnezeu i-a fost învățătorul suprem, Noul Testament grecesc i-a fost manualul, iar Spener, Arndt și Franke i-au fost îndrumătorii“. Prin socoteli cu totul greșite ajunge la concluzia că sfârșitul celor trei timpuri și jumătate ar fi în 1836, și anume la 18 Iunie acelaș an. În 1657 a fost tradusă în englezește scrierea lui „Apocalipsul explicat“.

VIII. Ceeace n'a reușit Bengel, deoarece amestecă neincetat în socotelile lui numărul 666, a reușit pastorul Johann Philip Petri din Sekbach. El nu s'a lăsat turburat de greșelile cuprinse în alte expuneri în ce privește sistemul de ani-zile, dar a precizat foarte bine începutul aceluși sistem. El a început cu al treilea ordin de rezidire a Ierusalimului. La încheierea adevărată a celor 70 de săptămâni, anume la moartea lui Isus, care dovedea timpul când încetează vremea iudeilor, găsește că sfârșitul celor trei timpuri și jumătate ar fi în 1847. Petri a murit la 1792, fiind de 75 ani.

IX. Jung Stilling duce împreună cu

X. Profesorul L. H. Kelber onoarea, de a fi recunoscut ca adevărate și de a fi răspândit expunerile lui Petri. Ei mai recunosc și faptul că în calculul nostru suntem cu patru ani în urmă. Prin urmare timpul sfârșitului trebuie să fie fixat la 1843 al anilor noștri, sau la 1847 după nașterea lui Hristos.

XI. Independent de alții, baptistul William Müller (1812—22) a ajuns la cunoștința, că trăiește în vremea sfârșitului. El a găsit în capitolul 9 din Daniel cheia pentru capitolul 8 din aceeaș carte, a fixat începutul celor 70 săptămâni în anul 457 înainte de Hristos, și a înțeles că cele 2300 zile-noptimi trebuie să se sfârșească la 1843. În timpul cât a vestit prin cuvântări aceste adevăruri,

mulți au fost făcuți atenți de el asupra vremurilor în cari trăiau. Și mai ales un lucru despre care vom auzi acum, a fost care a mișcat pe ascultătorii săi.

XII. Iosua Litch (ceteșle Lici) a dat o explicație profețiilor cu privire la dominația turcească și a spus că această putere va suferi la 1840 o grea înfrângere. După ce s'a făcut cunoscut și s'a văzut că explicația lui fusese adevărată,—corespundeă chiar și cu ziua arătată de el,—s'a întărit foarte mult încrederea și în celelalte expuneri ale lui.

XIII. Joseph Wolf calculează cele 2300 zile ca terminându-se tot la 1843 după anii noștri, sau la 1847 ani dela nașterea lui Hristos. Despre călătoriile pe cari le făcuse, Wolf raportează următoarele: „În felul acesta, prin ajutorul lui Dumnezeu am terminat călătoria dela Malta în Egipt, Athalia, Buttur, Kiutahia, Brusa, Constantinopol, Angora, Tokat, Karohisar, Trebizonda, Erzerum, Baiazid, Khoy, am vestit pretutindeni iubirea lui Isus Hristos care S'a jertfit până la moarte, și deoarece acum șapte ani am fost la Orfa, Mosul, Bagdad, Borsa, Tiflis, pot spune că am colindat Armenia în lung și lat“. El a vestit între 1821 și 1845 a doua venire a lui Hristos în Palestina, Egipt, pe coastele Mării Roșii, în Mesopotamia, în Crimeea, în Persia, Georgia, în întreg imperiul otoman, în Grecia, Arabia, Turkestan, Afganistan, Tibet, Olanda, Scoția, Irlanda, în Constantinopol, Ierusalim și pe St. Elena, ca și în toate comunitățile din New-York. El a predicat între Iudei, Turci, Mohamedani, Persieni, Hinduși, Chaldeenii, Sirieni, și Sa-beeni; pașilor, șeicilor, șahilor, principilor din Organsch și Bokara, și reginei Greciei.

Înțelegem că învățătura despre a doua venire a lui Hristos pătrunsese înainte de vizita lui Joseph Wolf în acele locuri, deoarece Rehabiții și Arabii aveau această învățatură atunci când el îi vizitase, și Arabii aveau o carte numită „Seera“ care se ocupă de acest subiect.

Cum ajung cu bine la capătul lucrului meu.

De o mamă.

Sunt mamă a șase copii, dintre cari cinci trăesc, iar unul a adormit în Isus. Eu îmi fac toate lucrurile. Am o grupă la școala de Duminică și odată pe lună, prezidez adunarea mamelor. Acestea îmi sunt bucuriile și privilegiile.

Fără indoeală că veți zice că acestea cer timp, studiu și spirit de rugăciune. Cum ar putea face toate acestea o mamă cu cinci copii care nu are nici servitor? Tocmai lucrul acesta vreau să vi-l spun.

Acum câțiva ani, când Dumnezeu îmi dădă un soț, un cămin, și apoi ne binecuvântă cu niște copii prețioși, cea mai mare dorință a inimii mele a fost de a alcătui un interior în care să locuească iubirea și unde să domnească Hristos. Simțiam că dacă vieța mea nu va doscoperi pe Hristos în sânul familiei mele, ea nu va avea un succes prea mare în afară. Doriam ca locuința mea să se asemene aceleia din Betania unde Hristos simția plăcere să vină să se odihnească. Incepui să studiez această locuință și am cerut lui Dumnezeu să-mi arate pentru ce Isus găsea acolo plăcere. El îmi arătă. Aceasta eră din pricină că toți cei ce locuiau acolo credeau în El, ca fiind Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul păcătoșilor, și-L iubiau.

Odată dejunul terminat, soțul și cei mai în vârstă la lucrul lor, iar cei mai mici la școală, mă închid în camera mea pentru clipa de comuniune cu Tatăl meu ceresc. Ingenuchez și rămân liniștită înaintea Lui astfel încât rugăciunea mea (ca și în Fapt. 12, 5.) să fie cu adevărat „către Dumnezeu” și pentru ca, la fel ca și rugăciunea de atunci, să-mi fie implinită. Eu cer lui Dumnezeu ca să vegheze El însuși, și să hotărască planul meu de lucru din timpul zilei, să-mi dea puterea necesară pentru lucrurile foloșitoarea și înțelepciunea pentru a îndepărta pe cele de nici un folos, ca în felul acesta să pot avea timp să mă așez la picioarele lui

Isus, să învăț dela El, și să-L văd cum se descoperă în lucrul meu.

În felul acesta El este Tovarășul meu, în timp ce mătur, scutur, lucrez în bucătărie, fac paturile, ori spăl vasele. O! cât de bine merg toate lucrurile după această întrevedere cu Dumnezeu! După amiază, când totul este în ordine, îmi mai iau o oră de odihnă, lectură și meditare, după care mă simt uimitor întărită, atât fizic cât și spiritual. Căci după cum știți, rugăciunea și favoarea de a asculta vocea lui Dumnezeu în timp ce străbați Cartea Sa, sunt reconfortantele mai bune decât toate „întăritoarele” lumii! Încearcă, scumpă mamă, atunci când vei fi foarte obosită, și vei vedea.

Totuș, să nu credeți nicidecum că în toate zilele lucrurile vor merge în liniște, fără ispite, fără motive de supărare! Aceasta ar însemna să uitați pe adversarul nostru, diavolul, acest leu răcnind, în tot momentul gata să ne sfășie. El este foarte șiret și fin și în fiecare zi inventează noi curse. De aceea trebuie să ne reînnoim rugăciunea.

În unele dimineți, când sunt întreruptă de o mie de ori, și când se pare că totul se îngămădește, simt că devin neliniștită (întotdeauna lucrarea lui Satan) și în tot timpul lucrului, spun: „O, Doamne, dă-mi calmul Tău”.

Nu sunt prea robustă și nu rareori mă simt foarte obosită. Atunci Satan mă ispitește prin nerăbdare. Și eu spun: „Doamne, dă-mi răbdarea Ta”.

Altădată el mă însuflă ca să nu pot să iau parte la orele mele de repaus și meditare de după amiază. Aceste sunt doar câteva din ispitele lui. Mamelor, voi le cunoașteți, nu e așa?

Serile mi le consacru în întregime soțului și copiilor mei. Mă silesc să le redau căminul cât mai plăcut posibil. Deasemenea le dau și toate duminicile după amiază. Ne adunăm în salon, cetim, cântăm, vorbim

împreună în mod intim, discutând adesea cu privire la impresiile dela serviciul de dimineață. De mai multe ori mi s'a cerut să mă ocup de câte un lucru, în afară de casa mea, Duminică după amiază. Intotdeauna Dumnezeu mi-a zis: Nu. Aceste ore aparțin familiei, căci căminul nu mai este desăvârșit dacă mama lipsește mereu.

Nu există o altă viață mai binecuvântată decât această viață ordonată și întocmită de însuș Dumnezeu. Solomon spune foarte adevărat, în Proverbe 10, 22: „Binecuvântarea Domnului îmbogățește, și El nu lasă să fie urmată de nici un necaz”.

El m'a învățat să nu mă neliniștesc pentru lucruri din viitor, ci să pun bucuria în toate lucrurile; să arunc toată povara asupra Lui, căci el se îngrijește de noi. Și astfel eu posed acea pace care întrece orice înțelepciune.

În felul acesta ajung cu bine la capătul lucrului meu și îmi petrec zilele.

(*La Bonne Revue.*)

Acea persoană care este creștin doar cu jumătate de inimă nu este niciodată un căștigător de suflete. Nici nu poate fi. Însărcinarea este prea grea și prea delicată. Întreaga inimă trebuie să fie cuprinsă. Vieța întreagă trebuie să fie la lucru. În chip real trebuie să fim mistuiți de grija față de cel pierdut. *Misluiți*. Da, acesta este cuvântul. Aceasta trebuie să fie dorința arzătoare din viața noastră. Orice altceva să devină de o însemnătate mai mică. Totul trebuie să-i facă loc înainte. Aceasta înseamnă, ardore, zel, o pasiune mistuitoare ce va pune lumină în ochi, mlădiere în umblet, dulceață în glas, succes în lucrări, prevedere, și o convingere în chemarea personală ce va forța—fără a se putea împotrivi. Ai tu această dorință arzătoare? Dacă nu, dobândește-o, dobândește-o! — *Episcopul Berry.*

Prietenia.

Odată o tânără mi-a istorisit următorea întâmplare: „Printre prietenii mei sunt și doi frați. Între ei este diferență de vârstă de un an; dar în înfățișare, prezentare, și purtare, ei se aseamănă ca și două ediții dintr'o aceeaș carte. Ceeace cel mai în vârstă eră la o anumită etate, cu siguranță că după un an aveă să fie celălalt. Le plăcea aceleași studii, se bucurau de aceleași plăceri, încât mă îndoiam dacă s'ar putea întâmpla ca vreodată căile lor să difere. Totuș, astăzi, în timp ce acel mai tânăr și-a câștigat cinste în colegiu, și este simplu și plin de putere, celălalt a dat înapoi, și-a pierdut numele bun, și favoarea de a mai învăța la colegiu?”

„Dar care a fost cauza care a adus această ciudată și neașteptată schimbare între cei doi frați?” am întrebat eu.

Răspunsul ei, „În cea mai mare parte alegerea tovărășiilor”, nu m'a surprins; totuș am stat și m'am gândit.

Nu știu dacă meditam destul de serios asupra influenței pe care o are prietenia asupra noastră. Cu toții știm despre prietenul care evidențiază părțile bune din noi; noi vorbim și săvârșim ceace putem mai

bine atunci când suntem în prietenie cu el. Pe de altă parte cunoaștem și pe prietenul care evidențiază răul ce este în noi. Să ne ferim de cel din urmă, afară însă de cazul când ne credem că suntem destul de tari pentru a rezista influenței lui, și în acelaș timp suntem în stare să-l călăuzim și pe el pe un drum mai bun.

O bună dovadă de prietenie folositoare este: „Suntem noi un ajutor pentru fiecare dintre ceilalți?” Adesea să ne amintim de rolul prieteniei noastre și să vedem ce dăm fiecăruia, și ce primim dela fiecare. Fiecărui prieten bătrân sau infirm suntem datori să-i aducem vești dela biserică, și din lumea din afară, de care el este despărțit; dela el învățăm încrederea, credința, răbdarea, și curajul. Dela un elev ca și noi câștigăm îmboldul de a face ce putem mai bine.

„Eu am un prieten”, acesta este secretul succesului multor vieți folositoare, și nobile. A fi un asemenea prieten este una din cele mai fine aspirații care poate stăpâni inima unui tânăr sau unei tinere.

Dar cine poate ajunge la acest caracter? Isus a fost primul, și după El urmează toți acei cari pășesc în deaproape pe urmele Lui.

După E. J. T.

LECȚIUNI PENTRU COPIL.

Lecțiunea 6—7 Maiu, 1927.

Cuvântarea lui Pavel pe treptele cetățuiei.

Textul biblic: Fapt. 22.

De memorizat: „Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții cum v'am iubit Eu". Ioan 15, 12.

1. Pavel fusese apărât de ostași față de Iudeii cei mânioși cari se năpustiseră asupra lui în templu pentru ca să-l omoare. Căpitanul i-a dat voie să vorbească, și Pavel, stând pe treptele inchisorii din cetățuie, privi asupra Iudeilor, iar inima lui s'a umplut de milă și iubire față de acei cari căutau să-i facă rău.

2. Când Iudeii au auzit pe Pavel vorbind în limba ebraică, limbă care le plăcea, au stat liniștiți și au ascultat. Unii nu-l cunoșteau, așa că el începă să le spună istoria vieții sale. Le spuse că s'a născut în Tars, și că de copil a fost învățat să țină cu stricteță toate datinile Iudeilor. Cum venise la Ierusalim și fusese învățat legile iudaice de marele profesor Gamaliel. Cum întotdeauna fusese tot atât de zelos ca și oricare dintre Iudei în a ascultă de Dumnezeu.

3. Când auzise de prima dată despre acei cari credeau în Isus, el îi prigonișe, și gândia că face bine legând și aruncând „în temniță bărbați și femei". Nimeni nu putea tăgădui lucrul acesta, căci acolo stăteau preoții și bătrânii cari știau că lui Pavel îi fusese dată invoirea de a merge în alte orașe și să aducă la Ierusalim pe acei cari iubiau pe Isus, spre a fi pedepsiți acolo.

4. După aceea Pavel le spuse ce a adus schimbare în el. El spuse: „Când eram pe drum și mă apropiam de Damasc, deodată, pela amiază, a strălucit imprejurul meu o mare lumină din cer. Am căzut la pământ, și am auzit un glas, care-mi zicea: „Saul, Saul, pentru ce mă prigonești?" „Cine ești, Doamne?" am răspuns eu. Și El mi-a zis: „Eu sunt Isus din Nazaret".

5. Poporul a ascultat pe Pavel până ce le spuse că de îndată ce aflase că ceea ce făcuse eră rău, ceruse lui Isus să-l ierte, și că deatunci înainte lucrase pentru Isus, iar nu contra Lui.

6. Pavel le spuse că într'o zi pe când se rugă în templul dela Ierusalim, Isus îi zisese: „Grăbește-te, ieși iute din Ierusalim". Isus spuse că oamenii din acel oraș nu vor crede cuvintele lui Pavel. Și Pavel zise: „Doamne, ei știu că eu băgam în temniță și băteam prin sinagogi pe cei ce cred în Tine: și că, atunci când se vărsă sângele lui Ștefan, martorul Tău, eram și eu de față, îmi uniam incuviințarea mea cu a celorlalți, și păziam hainele celor ce-l omorau".

7. După aceasta Domnul spuse lui Pavel: „Du-te, căci te voi trimete departe la Neamuri". Poporul a stat liniștit până când Pavel a zis aceste cuvinte. Ei urau pe Neamuri, și nu vroiau să creadă că Dumnezeu a trimes pe Pavel la ei.

8. Apoi au început să strige: „Ja depe pământ pe un astfel de om! Nu este vrednic să trăească! Și scoteau strigăte, își aruncau hainele, și asvârliau cu țărână în văzduh", pentru a arătă cât erau de mâniați. Căpitanul care nu putea înțelege limba pe care o vorbiă Pavel, gândi, după faptele Iudeilor, că el (Pavel) poate o fi spus sau o fi făcut ceva foarte rău. Deaceea „a poruncit să-l ducă pe Pavel în cetățuie și să-l cerceteze bătându-l cu biciul, ca să afle din ce pricină strigau așa împotriva lui.

9. „Pe când îl legau cu curele, Pavel a zis sutașului, care eră de față: „Vă este îngăduit să bateți pe un Roman", când el nu a făcut nici un rău? „La auzul acestor cuvinte sutașul s'a dus să dea de știre căpitanului, și a zis: „Ce ai de gând să faci? Omul acesta este cetățean roman".

10. Căpitanul s'a înfricoșat când a auzit că Pavel eră Roman, căci eră contra legii ca să biciuească pe un Roman. Atunci acei cari biciuiau pe Pavel l-au lăsat, și el a fost dus în cetățuie. A doua zi s'a adunat

sfatul preoților și bătrânilor, și Pavel a fost adus înaintea lor.

11. Când Isus a fost pe pământ, El a spus ucenicilor Săi cuvintele din versetul de memorizat. Pavel iubiă în mod sincer pe Iudeii cei răi cari vroiau să-l omoare, și iubiă deasemenea și Neamurile la cari fusese trimis de Domnul ca să le predice Evanghelia. Iudeii urau pe Pavel cât și pe Neamuri, așa că erau departe de a implini porunca iubirii dată de Isus.

Intrebări.

1. *Dela ce primejdie a fost păzit Pavel de ostași? Ce a făcut Pavel? Ce a simțit el față de acei cari ședea înaintea lui?*

2. *Ce a făcut pe Iudei să asculte așa de liniștii cuvintele lui Pavel? Ce a spus el?*

3. *Ce făcuse el mai înainte? Cine știau bine lucrurile acestea?*

4. *Ce întâmplare le-a istorisit?*

5. *Ce a făcut Pavel când a aflat că ceea ce face este rău? De atunci încolo pentru cine lucrase?*

6. *Ce s'a întâmplat într'o zi pe când Pavel se ruga în templu?*

7. *Unde spuse Domnul că vrea să trimeată pe Pavel? Până atunci ce făcuse poporul? Ce nu vroiau ei să creadă?*

8. *După aceea ce au făcut Iudeii? Ce doriă căpitanul să știe?*

9. *Cum eră Pavel legat? Ce a întrebat el pe sutaș? Atunci ce a făcut sutașul?*

10. *De ce s'a înfricoșat căpitanul? După aceea unde a fost dus Pavel? Înaintea cui a fost adus a doua zi?*

11. *Repetă versetul de memorizat. Cine a spus aceste cuvinte? Care fapt arată că în inima lui Pavel se găseau aceste cuvinte? Care fapt arată că în inima Iudeilor mâniați nu erau aceste cuvinte?*

Lecciónea 7—14 Maiu, 1927.

Pavel înaintea Sinedriului; Se află despre un complot.

Textul biblic: Fapt. 23.

De memorizat: „Dumnezeu este adăpostul

și sprijinul nostru, un ajutor, care nu lipsește niciodată în nevoi”. Ps. 46, 1.

1. A doua zi după ce Pavel a fost arestat și dus în cetățuia din Antiohia, el a fost adus înaintea Sinedriului, al cărui membru fusese altădată; astfel încât căpitanul putu să afle pricina de care fusese învinuit Pavel. Acesta eră acelaș sinedriu care condamnase la moarte pe Ștefan. Figurile acestor bărbați arătau dorința lor de a face rău lui Pavel. Dar el stătu calm și liniștit înaintea lor, și când i se de-te ocazia să vorbească, el spuse: „Fraților, eu am viețuit cu toată curățirea cugetului meu înaintea lui Dumnezeu, până în ziua aceasta”. Prin acestea Pavel vroia să spună că nu făcuse nimic rău, și că nu se făcuse vinovat de lucrurile de cari eră învinuit.

2. Atitudinea liniștită a lui Pavel mâniē și mai mult pe Iudei și „Marele preot Anania a poruncit celor ce stăteau lângă el să-l lovească peste gură”. Unii dintre membrii Sinedriului erau Saducei și ei nu credeau că cei morți vor mai învia vreodată. Fariseii însă credeau în învierea din morți. Pavel zise: „Fraților, eu sunt Fariseu, fiu de Fariseu”. El spuse că din pricina speranței sale în inviere a fost prigunit.

3. Când Fariseii au auzit lucrul acesta au fost mulțumiți, și au zis: „Noi nu găsim nici o vină în omul acesta”. Aceasta a mâniat pe Saducei, și au început să se certe cu Fariseii. „Căpitanul, se temeă ca Pavel să nu fie rupt în bucăți de ei. De aceea a poruncit ostașilor să se pogoare să-l smulgă din mijlocul lor, și să-l ducă în cetățuie”.

4. Noaptea il apucă pe Pavel tot ca închis. Fiind într'o turburare atât de mare, el s'a rugat mult, iar „Domnul S'a arătat lui Pavel, și i-a zis: „Indrăznește, Pavele; căci, după cum ai mărturisit despre Mine în Ierusalim, tot așa trebuie să mărturisești și în Roma”.

5. Dușmanii lui Pavel continuau să comploteze în contra lui. „La ziua, Iudeii au uneltit și s'au legat cu blestem că nu vor mânca nici nu vor beă, până nu vor omori pe Pavel”. Mai mult de patruzeci de bărbați făcuseră între ei acest jurământ.

6. Dar cum ar fi putut acești Iudei să se apropie de Pavel, care era păzit de ostași în cetățuie? În cele din urmă s'au gândit la un mijloc: să ceară mai marelui preot să mai convoace un alt Sinedriu, și să cheme pe Pavel, ca și cum ar vrea să-i mai pună oarecari întrebări. Atunci când Pavel ar fi ieșit pentru ca să se prezinte Sinedriului, ei aveau de gând să se năpustească și să-l ia. Marele preot era gata să ajute la înfăptuirea acestui plan rău.

7. „Fiul soriei lui Pavel a auzit de această cursă, s'a dus în cetățuie, și a spus lui Pavel. Pavel a chemat pe unul din sutași, și a zis: „Du pe tinerelul acesta la căpitan, căci are să-i spună ceva“. Sutașul a luat pe tânăr cu el, l-a dus la căpitan... Căpitanul l-a apucat de mână, l-a luat deoparte, și l-a întrebat: „Ce ai să-mi spui?“

8. Atunci tânărul îi spuse despre complotul făcut de Iudei pentru ca să omoare pe unchiul său Pavel. Căpitanul ascultă cu bunăvoință și apoi „i-a poruncit să nu spună nimănui că ia descoperit aceste lucruri“. Căpitanul s'a gândit că pentru a salva viața lui Pavel trebuia ca imediat să-l trimeată afară din Ierusalim într'o închisoare din Cezarea, un oraș la o depărtare de mai mulți kilometri.

9. „În urmă a chemat pe doi sutași, și le-a zis: „La ceasul al treilea din noapte, să aveți gata două sute de ostași, șaptezeci de călăreți și două sute de sulțari, ca să meargă până la Cezarea“. Le-a poruncit să aducă și dobitoace pentru Pavel, ca să-l ducă sănătos și teafăr la dregătorul Felix“. După aceea el făcî o scrisoare către Felix prin care îi vorbea despre Pavel și primejdia în care era acesta.

10. Ostașii au făcut așa după cum li se poruncise, și la ora nouă din noapte, garda cea mare de ostași, cu Pavel călărind în siguranță între ei, porni la drumul pe care avea să-l facă. De dimineață au mers aproape jumătate din drumul până la Cezarea, și ostașii cari mergeau pe jos s'au întors la Ierusalim, fiindcă nu mai era nevoie de ei.

Cei șaptezeci de călăreți au mers cu Pavel tot drumul până la Cezarea. *

11. Când au ajuns ostașii la Cezarea, au dat lui Felix scrisoarea din partea căpitanului din Ierusalim, și au adus pe Pavel înaintea lui. Guvernatorul cetii scrisoarea. „Te voi asculta“, zise el, „când vor veni pârșii tăi“. După aceea porunci ca Pavel să fie ținut ca prizonier în sala de judecată a lui Irod.

12. Deși Pavel era un închis, totuși acum era ferit de dușmanii săi. Dumnezeu îi era „un ajutor, care nu lipsește niciodată în nevoi“, după cum zice versetul de memorizat. Ori de câte ori am fost ajutați într'o nevoie, putem să recunoaștem că Dumnezeu ne-a trimis ajutorul, și pentru lucrul acesta trebuie să-I mulțumim.

Întrebări.

1. A doua zi după arestare, unde a fost dus Pavel? Ce făcuse odată unul om bun, tot acest sinedriu? Ce spuse Pavel?

2. Ce a poruncit marele preot? Ce știi despre Saducei și Farisei? Ce a spus Pavel?

3. Ce efect au avut cuvintele lui Pavel?

4. De la cine a căutat Pavel întărire? Ce s'a întâmplat? După aceasta cum s'a simțit Pavel?

5. Ce au făcut dușmanii lui Pavel?

6. Ce plan făcuseră ei?

7. Ce știi despre fiul soriei lui Pavel?

8. Ce a spus el căpitanului? Ce a poruncit acesta? Ce s'a gândit căpitanul?

9. Ce poruncă a dat căpitanul? Ce scrisoare a făcut el?

10. Ce știi despre călătoria lor?

11. Ajungând în Cezarea, ce au făcut ostașii? După ce cetii scrisoarea, se spuse Felix? Unde porunci el să fie ținut Pavel?

12. Față de cine era ferit Pavel? Ori de câte ori suntem ajutați într'o nevoie, ce putem să recunoaștem?

Lección 8—21 Maiu, 1927.

Textul biblic : Fapt. 24.

De memorizat : „Felix, îngrozit, a zis : „De astădată, du-te ; când voiu mai avea prilej, te voiu chemă“. Fapt. 24, 25.

1. Deabiă trecuseră cinci zile de când Pavel fusese închis în Cezarea, când Anania, marele preot, se cobori dela Ierusalim împreună cu alți Iudei, pentru a spune lui Felix, guvernatorul, lucrurile rele de cari îl invinuiau pe Pavel. Ei aduseră din Roma pe un legiutor Roman numit Tertul căruia i-a plătit ca să vorbească pentru ei înaintea lui Felix, guvernatorul Roman.

2. Ne putem inchipui scena din sala de judecată a palatului. Felix trebuie să fi stat pe tronul său în vestimintele sale regale. Pe o platformă de lângă tron o fi stat Anania, în hainele bogat colorate de mare preot. Legiutorul și Iudeii cari veniseră ca martori contra lui Pavel, or fi stat lângă el. Într'o parte va fi fost sutașul împreună cu ostașii lui păzind pe prizonierul Pavel.

3. Când toți se așezară la locurile lor, Felix chemă pe Tertul să vină în față și să spună ce au Iudeii împotriva lui Pavel. Legiutorul începù prin a spune lucruri frumoase despre Felix, sperând că prin aceasta să se facă plăcut. După aceasta el învinui pe cel închis de trei lucruri : întâiu, Pavel adusese turburare printre toți Iudeii de pretutindeni ; al doilea, că el eră conducătorul acelora cari credeau în Isus din Nazaret ; al treilea, că el nu păziă legile iudaice privitoare la templul din Ierusalim.

4. Legiutorul spuse că ei ar fi vrut să-l judece pe Pavel în Ierusalim dar că Lisias, căpitanul, răpise pe Pavel din mâinile lor și-l trimisese deacolo. Iudeii din Ierusalim au spus că tot ceea ce spusese legiutorul erau adevărate. Dar nici unul dintre ei nu a spus cum încercaseră să omoare pe Pavel fără să-l mai judece, și că Lisias îl trimisese deacolo pentru ca să-i salveze viața.

2. După aceasta veni rândul lui Pavel să vorbească. Guvernatorul îi făcù semn să înceapă. Pavel i-a spus : „ Fiindcă știu că

de mulți ani ești judecătorul neamului aceștia, voiu răspunde cu încredere pentru apărarea mea ”.

6. Nu trecuseră decât douăsprezece zile de când Pavel se dusese la Ierusalim spre a se închina. Pavel spuse : „Nu m'au găsit nici în templu, nici în sinagogi, nici în cetate, stând de vorbă cu cineva, sau făcând răscoală de norod. Așa că n'ar putea dovedi lucrurile de cari mă părăsc acum ”.

7. Pavel spuse că el eră un urmaș al lui Isus, Fiul lui Dumnezeu, dar că se închină la acelaș Dumnezeu ca și Iudeii, și crede „tot ce este scris în lege și în proroci“. Singurul lucru pentru care își depuneă toată silința eră ca să ducă o vieță curată înaintea lui Dumnezeu.

8. Dumnezeu a pus în fiecare din noi un mic și liniștit glas care ne spune să facem binele și să nu facem răul. Nimeni altul decât noi nu poate auzi glasul. Când suntem ispititi să facem rău, acest glas mic din gândurile noastre spune : „Să nu-l faci“. Pavel numește acest glas „cugetul“. El spune că întotdeauna s'a silit să asculte de acest glas.

9. Pentru a-și arată iubirea prietenească pe care o simția față de Iudeii din Ierusalim, el spuse : „După o lipsă de mai mulți ani, am venit să aduc milostenii neamului meu, și să aduc daruri la Templu“. Și într'o zi pe când se închină în templu, Iudeii din Asia au pus mâna pe el. „Ei înșiși“, spuse el lui Felix, „ar trebui să se infățișeze înaintea ta, și să mă părăscă, dacă au ceva împotriva mea ”.

10. Felix își dădù seama că trebuie să dea drumul lui Pavel, însă îi eră teamă să nu supere pe Iudei, astfel încât a amânat hotărîrea și a spus : „Am să cercetez pricina voastră când va veni căpitanul Lisias“. El dădù ordin sutașului să țină închis pe Pavel, dar să-l trateze mai bine. Prietenii lui aveau voie să vină și să-i aducă lucrurile pe cari ei doriu să i le dea.

11. Pavel din nou avù un prilej de a vorbi înaintea guvernatorului, căci atunci când „a venit Felix cu femeea sa Drusila,

care eră iudaică ; a chemat pe Pavel", și l-a întrebat despre Isus. Deși Felix și Drusila locuiau într'un palat frumos și erau îmbrăcați cu vestimente bogate, totuș inimile lor erau pline de păcate, și ei aveau nevoie de Mântuitorul. Pavel le spuse cum iartă Isus păcatele.

12. Deasemenea el le mai spuse despre un timp care va veni când ori și cine va trebui să stea înaintea lui Dumnezeu, pentru a răspunde asupra lucrurilor pe cari le-a făcut. Acest timp este numit judecată. Felix s'a infricșat și s'a cutremurat. El spuse lui Pavel: „De astădată, du-te ; când voiu mai aveă prilej, te voiu chemă". În chipul acesta el amână să-și predea inima Domnului, și niciodată după aceea nu a mai cerut lui Pavel să-i mai vorbească despre Isus.

13. Felix vorbi de mai multe ori cu Pavel sperând că acesta îi va da ceva bani pentru a-l lăsa liber. Dar Pavel nu a făcut lucrul acesta, așă că Felix, pentru a se face plăcut ludeilor, ținu pe Pavel în închisoare.

Intrebări.

1. *In ce cetate eră închis Pavel ? Cine au venit ? După câte zile ?*

2. *Cum trebuie să fi fost așezați la judecată ?*

3. *Când toți se așezaseră la locurile lor, cine a fost chemat în față ? Ce a spus Tertul ?*

4. *De ce nu fusese judecat Pavel la Ierusalim ? Ce au spus ludeii cari erau acolo ? Ce parte din întâmplare nu i-au spus lui Felix ?*

5. *După aceasta al cui rând veni ? Ce a spus Pavel ?*

6. *Cât timp trecuse de când Pavel fusese la Ierusalim ? Ce a spus Pavel cu privire la șederea în Ierusalim ?*

7. *Al cui urmaș spune el că este ? Cui se închină ? Ce spuse el că crede ? Pentru ce lucru își depună silința ?*

8. *Ce ni se spune despre glasul cel mic și liniștit din noi ?*

9. *Cum și-a arătat Pavel iubirea lui prietenească față de neamul Iudeu ? Ce*

făcea el când a fost luat de Iudei ? Ce spuse el cu privire la ludeii cari l-au luat ?

10. *Ce își dădă seama Felix ? Ce făcù el ?*

11. *Când trimese Felix din nou după Pavel ? Despre ce vroia guvernatorul să audă ? Unde locuia Felix și Drusila ? Totuș de cine aveau nevoie ? Despre ce le spuse Pavel ?*

12. *Ce timp spuse Pavel că va veni ? Gândul de judecată ce născù în inima lui Felix ? Ce răspuns dădù el la cuvintele lui Pavel ? Ce nu mai făcù niciodată ?*

13. *Ce speră Felix să primească dela Pavel ? După aceea din ce pricină lăsă pe Pavel în închisoare ?*

Lecțiunea 9—28 Maiu, 1927.

Pavel înaintea lui Festus.

Textul biblic : Fapt. 25.

De memorizat : „Dacă sunteți batjocoriți pentru numele lui Hristos, ferice de voi". 1 Petru 4, 14.

1. În timpul celor doi ani cât Pavel a stat în închisoarea din Cezarea, un nou guvernator, cu numele Festus, luase locul lui Felix. După trei zile dela sosirea noului guvernator în Cezarea, el merse la Ierusalim. Iudeii cari erau dușmanii lui Pavel, nu-l uitaseră, și marele preot împreună cu căpetenia ludeilor au mers îndată la Festus, și au spus partea lor din întâmplarea cu privire la Pavel. Ei au cerut lui Festus să dea ordin ca Pavel să fie adus la Ierusalim, și au plănuit între ei să-l pândescă ca să-l omoare pe drum.

2. „Festus a răspuns că Pavel este păzit în Cezarea, și că el însuș are să plece în curând acolo. „Deci" a zis el, „cei mai de frunte dintre voi să se coboare împreună cu mine, și, dacă este ceva vinovat în omul acesta, să-l părăscă".

3. Nu aceasta eră totul ce doriau Iudeii, dar nu puteau să facă nimic altceva decât să se supună celor spuse de Festus. El

stătù în Ierusalim aproape zece zile, și după aceea se întoarse în Cezarea. A doua zi Festus porunci ca Pavel să fie adus înaintea lui în sala de judecată. „Când a sosit Pavel, Iudeii cari veniseră dela Ierusalim, l-au înconjurat, și au adus împotriva lui multe și grele învinuiri, pe cari nu le puteau dovedi”. De data aceasta Iudeii nu au mai plătit pe un legiutor ca să vorbească pentru ei, ci ei înșiși a făcut plângerea împotriva lui Pavel.

4. Pavel răspunse pentru el însuși, după cum făcuse și la judecata ținută în fața lui Felix. El răspunse cu îndrăzneală: „N'am păcătuit cu nimic, nici împotriva legii Iudeilor, nici împotriva templului, nici împotriva Cezarului (Împăratul Roman)”.

5. Festus își dădù bine seama că Pavel nu săvârșise nimic pentru care ar trebui să fie omorît, sau cel puțin închis. Deasemenea, el văzù că Iudeii se vor umple de mânie dacă el dă drumu lui Pavel. Astfel „Festus, care voia să capete bunăvoința Iudeilor, drept răspuns, a zis lui Pavel: „Vrei să te sui la Ierusalim, și să fii judecat pentru aceste lucruri înaintea mea”? Pavel își închipuia ce-ar fi dacă ar merge la Ierusalim să fie judecat înaintea sinedrului Iudeilor. Nu putea să se aștepte la o judecată favorabilă, și vieța i-ar fi fost în primejdie.

6. Pavel spuse că pentru el nu erà nici un avantaj să fie judecat de Iudei în Ierusalim. El nu le făcuse nici un rău. Dacă a făcut vreo crimă, el nu se dă înapoi din fața morții, dar din moment ce Iudeii nu pot dovedi nimic împotriva lui, nu va merge acolo unde Iudeii pot să-l omoare în timp ce el este nevinovat. Pavel spuse lui Festus: „Cer să fii judecat de Cezar”. Aceasta însemnă că Pavel doriă să fie trimis la Roma, și să fie judecat înaintea împăratului Roman, iar nu înaintea Iudeilor. Festus răspunse, zicând: „De Cezar ai cerut să fii judecat, înaintea Cezarului te vei duce”.

7. Trecând un oare care timp până să se găsească ocazia ca o corabie să meargă la Roma, Pavel a trebuit să aștepte în in-

chisoare. În timpul acesta Festus a avut oaspeți din alt ținut. „Împăratul Agrippa și Berencie au sosit la Cezarea ca să urzeze de bine lui Festus. Fiindcă au stat acolo mai multe zile, Festus a spus împăratului cum stau lucrurile cu Pavel”.

8. Festus istorisi cum Pavel fusese luat de către Iudei, precum și lucrurile de cari îl învinuiau, și cum ei nu au putut să dovedească învinuirile că el ar fi făcut vreun rău, și aminti deasemenea și despre cererea lui Pavel de a fi trimis la Roma ca să fie judecat acolo. Agrippa, care erà Iudeu, deveni interesat și zise: „Aș vrea să aud și eu pe omul acela”. Festus primi cu plăcere această cerere. „Măine” a răspuns Festus, „il vei auzi”.

9. „A doua zi, deci, Agrippa și Berencie au venit cu multă fală, și au intrat în locul de ascultare împreună cu căpitani și cu oamenii cei mai de frunte ai cetății. La porunca lui Festus, Pavel a fost adus acolo”.

10. Când toți s'au așezat la locurile lor, Festus spuse celor de față că Iudeii ziseseră că acest bărbat Pavel erà așa de rău încât „nu mai trebuie să mai trăească”, dar că el nu i-a găsit nici o vină demnă de moarte. El aduse acum pe Pavel înaintea împăratului Agrippa pentru ca acesta să-l poată ascultă, și poate va fi în stare să-i spună ce să scrie lui Nero, împăratul din Roma, când va trimete pe Pavel la el. Festus spunea că nu are nici un rost să trimeți pe un închis la judecată, și să nu spui ce rău a făcut.

11. Iudeii vorbiseră de mai mulți ani rău despre Pavel. El suferise mult din pricina iubirii pe care o avea față de Isus și de Cuvântul Său. Biblia spune: „Dacă sunteți batjocoriți pentru numele lui Hristos, ferice de voi”. Să învățăm aceste cuvinte, căci vor veni zile în cari vom putea fi întăriți prin ele, după cum a fost și Pavel.

Intrebări.

1. Ce schimbare s'a produs între guvernatori? Unde șezuse Pavel în tot timpul?

acesta ? Ce știi despre Festus ? Dar despre Iudei ?

2. Ce răspuns a dat Festus ? Ce învăță el pe Iudei să facă ?

3. Cât stătù guvernatorul în Ierusalim ? Ce a făcut a doua zi după întoarcerea în Cezarea ? Ce au făcut Iudeii din Ierusalim ?

4. Răspunzând pentru el însuș, cari trei lucruri spuse cu îndrăzneală că nu le-a făcut ?

5. Ce își dădù bine seama Festus ? Ce știi despre propunerea făcută de Festus ?

6. Pentru ce refuză Pavel să se întoarcă la Ierusalim ? La cine cerù Pavel să fie trimes ? Ce răspuns dădù Festus ?

7. Ce așteptă Pavel ? În timpul acesta, cine vizită pe Festus ?

8. Ce spuse Festus lui Agrippa ? Cum își arată Agrippa interesul său în această privință ? Ce îi făgădui Festus ?

9. Cine s'a adunat a doua zi pentru a auzi pe Pavel vorbind ?

10. Când toți s'au așezat la locurile lor, ce a spus Festus ? În ce privință speră Festus că va putea fi ajutat ?

11. Ce făcuseră Iudeii timp de mai mulți ani ? Din ce pricină suferise Pavel ? Ce spune Biblia despre acei cari sunt batjocoriți pentru că iubesc pe Isus ? De ce trebuie să învățăm aceste cuvinte ?

Intrebări

La cari Cetitorii revistei „Curierul Misionar”, sunt rugați să caute răspunsurile în Biblie și să ni le trimeată.

51. Care părinte și-a condamnat fiul la moarte ?

52. Unde se vorbește de o pădure care avea copaci așa de deși în cât putea și un copil să-i numere ?

53. Unde stă scris despre cămile cu lanțisoare la gât ?

54. Despre cari tineri se zice că erau de 10 ori mai destoinici, decât toți înțelepții ?

55. Cari trei învățați sunt amintiți pe nume în Biblie ?

56. Există în Izrael regule pentru apărarea copacilor ?

57. Unde se vorbește despre colivie de păsări ?

58. Unde se vorbește despre o călăuză nefolositoare ?

59. Cine avusese sora și soția cu același nume ?

60. Unde stă scris despre interzicerea tunsului în poporul lui Izrael ?

Răspunsurile

La întrebările din „Curierul Misionar”
No. 3 (1927).

COMBINAȚIA DE SILABE :

1. Patriarh în V. Testament : *Abraam*.
2. Discipol al Domnului : *Natanael*.
3. Părintele unui rege din V. T. : *Ișai*.
4. Un nume al Domului : *Emanuel*.
5. Cetate în Vechiul Testament : *Erichon*.
6. Profet în Vechiul Testament : *Obadia*.
7. Un cuvânt în Mat. 24, 12 : *Evangelie*.
8. Ucenic în Noul Testament : *Timotei*.

„Curierul Misionar”

Foaie lunară.

Director : P. P. PAULINI

Membru : ȘT. DEMETRESCU

Edit. și Red. resp. : D. FLOREA

Prețul unui număr Lei 8. — Abon. pe un an Lei 96.

Red. și Admin. Str. Labirint 116.

Au deslegat combinația de silabe .

Eufrosina Săvescu, *Loco*; Iuliana Mazilu, *Crămena-Mehedinți*; Marin Costescu, *Salcia-Teolorman*; Oprica Stoicea, *T-Măgurele*; Chirilă Gr. Onea, Simion N. Popa, Tânăsache S. Popa, *Covurlui*; Vasile Beșleagă; Ana Gavrilescu; Agape Neculai; Ana Popovici, *Iași*; Th. Iord. Bujor, *Moinești-Bacău*; Ioan Mânzăteanu, *Poenști-Vaslui*; Al. M. Ciolan, *Bârlad*.

Atragem atențiunea Onoraților noștri Ceteritori, abonați și tuturor persoanelor cari trimit sume, să specifice fie prin scrisoare fie în dosul cuponului dela mandat, scopul pentru care trimete suma la Editura Cuvântul Evangheliei.

De închiriat camere de locuit la Costică Vasilescu str. Vlad Țepeș No. 23, București (com. Plumbuița, jud. Ilfov).

Necrolog.

Sora DOBRIȚA TUDOR ZODILĂ, a adormit în Domnul la 11 Febr., în etate de 55 ani.

Inhumarea a avut loc în cimitirul Comunal, la care au luat parte membrii a 3 comunității.

Sperăm să o vedem la prima înviere a dreptilor.

Brăila.

Gh. Stănescu.

Fratele DOBRE GAVRILESCU, membru al Comunității R. Sărat, a fost chemat de Domnul la odihnă la 11 Febr., fiind în etate de 36 ani. În viața lui de credință s'a străduit cu demnitate să-și instruească cei 5 copii ai săi în calea Domnului.

Immormântarea a avut loc în Cimitirul Comunal la care s'a rostit cuvântări ocazionale, participând un public numeros.

Rămânem cu convingerea că-l vom vedea în ceata celor drepti.

Ziduri-R.-Sărot.

P. Olteanu.

Fr. DOBRE SBĂRNEA din Comunitatea Cervenia-Teolorman, a fost chemat de Domnul la odihnă și inhumat la 18 Ianuarie 1927. La immormântare au luat parte foarte multe persoane.

Fratele a rămas credincios până la sfârșit, astfel încât sperăm să-l vedem la învierea dreptilor.

C. Florescu.

Fr. RADU ȚANCU, membru al comunității Turtucaia, a fost chemat de Domnul la odihnă pe ziua de 19 Ianuarie 1927, fiind în etate de 54 ani.

Ultimele cuvinte i-au fost: „Acesta este adevărul și urmați-l până la sfârșit căci sfârșitul este foarte aproape și Domnul va veni”.

Rămânem incredințați că-l vom vedea la învierea celor drepti.

N. Arcaliefsky.

Fratele GHEORGHE ROMAN, din Comuna Săpânța jud. Sighetul-Marmației, a adormit în Domnul pe ziua de 8 Februarie 1927, fiind în etate de 72 ani.

Gh. Motorca.

Sora STANCA NICOLAIE IONEL din Comuna Perșinari jud. Dâmbovița a fost chemată la odihnă de Domnul pe ziua de 20 Februarie 1927, fiind în etate de 65 ani.

Sora TIȚA IANCU, în etate de 74 ani, din Com. Șuța Seacă, a adormit în Domnul pe ziua de 4 Martie 1927.

Sora MARIȚA PETRESCU, membră a comunității Urseiu, a fost chemată la odihnă de Domnul pe ziua de 3 Martie 1927, fiind în etate de 26 ani.

Sora **DESPINA TRAIAN CONSTANTIN**, in etate de 33 ani, și aparținând comunității Târgoviște, a adormit in Domnul pe ziua de 6 Martie 1927.

Arsene Duică.

Sora **STAN TĂNASE**, aparținând comunității București-Belu, a adormit in Domnul pe ziua de 1 Martie 1927, fiind in vârstă de 68 ani.

Vlad Mocanu.

Sora **MARIA CRĂCIUNESCU**, a adormit in Domnul pe ziua de 2 Ianuarie 1927, fiind in etate de 38 ani, și aparținând comunității Brăila.

Gh. Stănescu.

Sora **MARIA COHOL**, din comunitatea Cristinești, in etate de 70 ani, a adormit in Domnul pe ziua de 1 Martie 1927.

Sora **RARUCA HAIVAS** din comunitatea Cristinești a adormit in Domnul pe ziua de 13 Martie. Inainte de a muri s'a incredințat in mâinile Domnului printr'o rugăciune.

N. Alexe.

Fratele **DUMITRU HOISAN**, membru al comunității Popa-Tatu, a adormit in Domnul pe ziua de 8 Martie 1927, fiind in vârstă de 58 ani.

A fost un membru activ, și de și suferind de 9 ani, totuș nu lipsiă dela serviciu divin, dând o pildă bună pentru toți. Sperăm să-l revedem la invierea dreptilor.

V. Tolan.

STRAJA DIMINEȚII.

Maiu 1927.

Vieaja in Hristos
nădejdea păcătoșului.

1. Ioan 8, 24.
2. Ioan 5, 26.
3. Ioan 10, 10.
4. Efes, 2, 12. 15.
5. 1 Ioan 5, 11.
6. 1 Ioan 5, 12.
7. Ioan 3, 36.

Impăcarea prin moartea Sa

8. Col. 1, 20.
9. Col. 1, 21. 22.
10. 2 Cor. 5, 18.
11. Rom. 5, 8.
12. Rom. 5, 9.
13. Rom. 5, 10.
14. Rom. 5, 11.

Crucea.

15. Ioan 3, 14. 15.
16. Ioan 12, 32.

17. 1 Cor. 1, 18.
18. Mat. 10, 38.
19. Filip. 3, 10.
20. Gal. 2, 20.
21. Gal. 6, 14.

Innoțrea vieții.

22. Rom. 6, 1. 2.
23. Rom. 6, 6.
24. Rom. 6, 7.
25. Rom. 6, 8.
26. Rom. 6, 11.
27. Rom. 6, 12.
28. Rom. 6, 15.

Plin de vieajă
Dumnezească.

29. Efes. 5, 17 - 19.
30. Efes, 4, 7.
31. Col. 1, 27.

Absolvent a cinci clase de liceu, funcționar de Bancă comercială, caută post, dându-i-se Sabatul liber. Ofertele se pot adresa la Redacție.

Ioan I. Dănețiu, absolvent al școalei de Agricultură, având și practică, caută post, dându-i-se Sabatul liber. Ofertele se vor adresa la Ioan Dănețiu Comuna Vlad No. 271, oficiu Sercaia, Jud. Făgăraș.

Alexandru Ordean, Orăștie, str. Cuza-Vodă 31 Jud. Hunedoara.

Căutăm un frate sau prieten de adevăr, morar, moară cu motor. Condițiuni foarte avantajoase. Sabatul liber. Eventual companist. A se adresa imediat la fr. Iohann Greff, Nadeșul-Săsesc 390, Jud. Târnava-Mică, sau la fr. Reit, Sighișoara str. A. Mureșeanu No. 35.